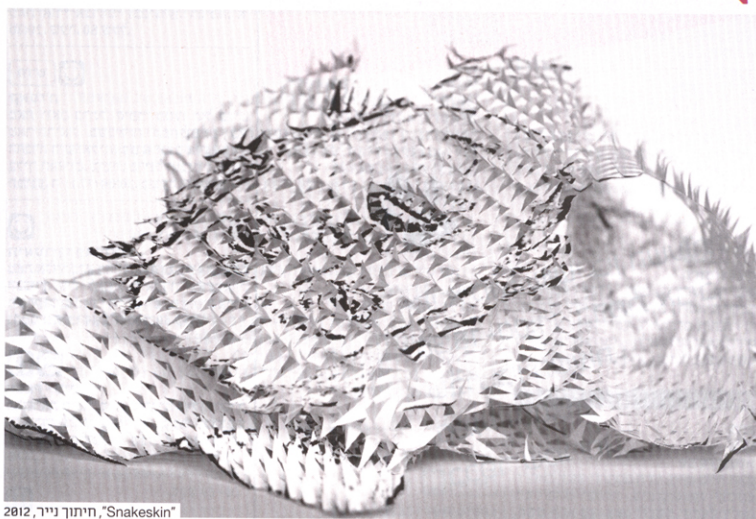

וזהי תערוכה יפה ומעניינת, פתיינית אך גם עצובה. "The Accordion Lady" הוא תצלום גודר של האמנית כשרירנית, תלוי במרכז החלל - מרכז הגוף גודר כמו אקורדיון הנמתח עוד ועוד כלפי מעלה, עד שהגוף כולו עור מר להיקרע. השרירנית הזו, הרקת כל כך, הרו ממרית, היא ההפך משרירנית, היא חדירה, לאוויר, מאוימת תדיר, והתנייד בין התנוחה המוחנית המציגה את השרירים לאובייקט העדין והרעוע ממכיר ומעציב.

"The Reptile Man" היא עבודת וידאו שבה מופיעות פניה של האמנית, שעליהן מורבקות בצפיפות עשרות עיניים מפלסטיק. העיניים, מרבקות המשמשות עבודות יד של ילדים, עור פתח לתלושות את הפנים, ומותירות רק את עיני האמנית השופות. אחת לכמה שניות היא מנענעת את הפנים, כמו מנסה להיפטר מהעיניים הרבות שנו" בקו אליה כטפיל. העיניים המלאכותיות רטטות, בעוד עיניה של האמנית נעי צמות. בתערוכה שבה המופע, הנראות והרמות החשופה למבטו של קהל כה נוכחים, זוהי עבודה חזקה. המסכה, במ" קרה זה העיניים, היא מין שריון, אך הוא אינו מגן על הרמות אלא חוקק ומפקיד אותה ומעצים את השיפוח.

אחת העבודות החזקות היא "האשה המקוקעת". וידיאו שבו מתבוננת האמנית לעבר המצלמה תוך כדי שהיא "מקוקעת" את פניה בקעקועי מרבי קות. העבודה מציגה את תהליך הפיכת הרמות מאשה ל"האשה המקוקעת", האמן הבורא את עצמו כרמות, בתהליך נטול כל זוהר או ריגוש. מאחורי הקלעים הפוכים פה למופע עצמו, הני סתר הופך לגלוי. נראה שבכל פעם שקרמברג מססה חלק מפניה בקעקוע צבעוני, היא מקלפת חלק פנימי. המים המטפטפים מהספוג על הפנים נרמים רמתות, והתוצאה הסופית, של הפנים המסכותות במרבקות הקעקוע צבעוניות, אינה מעוררת השתאות כי אם עצב. זוהי תערוכה יפה, מרגשת ומפתיעה. ושי בה כתב יד ברור, חומרים לא שרתיים וטכניקה מגוונת. דרך פרוימה של צופה, מבצע, אמן, קהל והמבט המקצועי בנייהם מיליאה של קריסטלי קרמברג לגעת בנימים של אנושיות, חמלה ועצב.

2012, "Snakeskin", חיתוך נייר

פנים, להמון הצופה בתערוכה, בקרק ובצופים עצמם, הצופים במופע הקרק"ן של סלי קריסטל קרמברג. קרקס של אדם אחר, אך של מוזריות רבות, שבו הגוף הוא כלי חסר גבולות כמעט, עד שהוא נותר כנשל בלבד, כמו בעבודה "Snakeskin".

"Snakeskin" היא חיכוכי נייר של דמות מחוררת, שכמו נזלה מתוך גוף פה, השילה את עודה ונותרה מונחת זנוחה על הרצפה. והו התוצר של עבודת הפאקיר, שבו נראית אותה הרמות מנייר שוכבת מחוררת על גבי מיטת פאקיר למרות ש"Snakeskin" אינה העבודה האחרונה המוצגת, היא מין אפילו - מה שנותר לאחר שהאוד כבה, גוף שהוא כלי ריק, מעטפת וריר קה חסרת ערך. מובן שיש כאן השלכה אנושית כללית, על התבלות והגוף - הקיצונית אצל אמני הבמה, אך נכונה לגבי כל אחר. בכלל, אנשי הבמה המוקצנים הם רק נקודת המוצא של התערוכה, הבודדת וחוקרת את הגוף והדיוקן מהפן האתי והאסתטי. אנשי הקרקס מהווים כאן מקרה מבחן.

גזרה

סלי קריסטל קרמברג יוצרת זירת קרקס מדומה וחוקרת את הגוף והדיוקן מהפן האתי והאסתטי

ביקורת

התערוכה של סלי קריסטל קרמברג מעוררת תוקף ומועיקה, תחושת הגבנות במהלך הצפייה, כשהאטיקה מעומתת עם האסתטיקה. קרמברג מציגה דמויות שונות, כולן ריוקנאות עצמאיים עולה השאלה האם זו מסכה בתערוכה עולה השאלה האם זו מסכה או שאולי אסטרטגיה; האם משאת נפש או ביטוי לפנים שונות של אותו אדם? שאלות על דיוקן עצמי, יחד עם פרק"ן טיקה של צפייה, מלאכת יד עמלנית ומסכה החושפת יותר משהיא מסתירה מצויות בטבור התערוכה האפקטיבית והריגשה הזאת.

למאורה הקרקס הוא הנושא שבו עוסקת האמנית בתערוכתה זו, אך למעשה זוהי טקטיקה לדיון נרחב בנקודת מבט וביחסי הכוחות בין צופה ונצפה, בין אמן לקהל. "Charivari" נקראת התערוכה, שאצרה יעל קיני, כך מכונה בודרגון הקרקס כניסתם הרועשת של האקורדיונים והליצנים לזירה, אך נדמה כי אלו אנשים דומים ושותפים. הר"עש שהם עושים הוא חלק נוסף מן התחפושת, מהעמדת הפנים השמחה. בתערוכה נושרת העמדת הפנים, ונותר עימות של הצופה עם מבט שמוחזר אליו

"The Reptile Man"

hila.brenner@gmail.com

סלי קריסטל קרמברג, "Charivari", גלריה הקיבוץ, עד 18.1 ביום 11.1, 11:15, יתקיימו מיצג של האמנית ושיח גלריה. הכניסה חופשית